

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 249.

Trettende Session.

59de Møde.

København, den 14de December, Kl. 1.

(Forsæt.)

Bonne: Det forekommer mig, at det under Nr. 10 stillede Endringsforslag indeholder det samme Princip, som saa ofte er blevet forhandlet i denne Sal. Det glæder mig inidlerstid, at den ærede Forslagsstiller (Ejherning) har afgivet den Erklæring, at han mener, at det maaskee kunde være skadeligt at vedtage det, og jeg antager, at efter en saadan Udtalelse af den ærede Forslagsstiller, fra hvem Forslaget sandsynligviis oprindelig er udgaaet, vil det blive udstemt ved den endelige Afstemning. Det er ogsaa mig klart, at dette Forslag fornemmelig vil blive fastholdt af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgfreds (M. Hage), der har været med at stille det, og som stadig har søgt gennemgaaende at faae hele Lovforslaget forkastet; idetmindste forekommer det mig, at denne ærede Rigsdagsmands sidste Udtalelser tydede paa, at han endnu nærer det samme Haab, som han tidligere har søgt at gjøre gjældenbe. — Af de andre stillede Forslag skal jeg, hvad angaaer det under Nr. 5, tillade mig at udtale, at efterat Forslaget under Nr. 6 er stillet af den høitærede Minister, haaber jeg, at de ærede Forslagsstillere vilde finde sig tilfredsstillende derved; jeg for mit Vedkommende kan paa ingen Maade tiltræde det og haaber, at det enten maa blive taget tilbage eller ialtsaald forkastet. — Hvad endelig angaaer det af den høitærede Minister under Nr. 9 stillede Forslag om, at endeel af Loven

kun skulde være bestaaende for et Tidsrum af 10 Aar, da maa jeg naturligviis tiltræde det, men jeg maa oprigtig tilstaae, at jeg havde ønsket, at Kæremaalet havde været sat noget længere. Der vil dog unægtelig hengaae nogen Tid, inden et saadant nyt System bliver indført, og der vil hengaae endnu længere Tid, inden Forholdsreglen egentlig kommer til at virke. Ikke bestomindre skal jeg tiltræde Forslaget; hellere det end slet Intet.

C. V. Nimestad: Dersom det Forslag, der er stillet under Nr. 10, har den Hensigt, som blev antydet af den høitærede Minister og af den ærede Rigsdagsmand for Mariager (M. Hage), at der skulde holdes et Sværd over Stutteriet, da vil jeg sige, at det er Formeget og for Forlidt, og det er saameget mere Formeget, som vi efter vor Overbeviisning bestandig have det Sværd hængende over Stutteriets Hoved. Skulde det vise sig, at Stutteriet blev saa slet bestyret, at det ligesom var en Scandale, som man siger, saa kan jeg aldrig troe, at noget Thing vilde gaae ind paa i Finantsloven at bevilge Pengene dertil; hvis man ikke kunde blive fri for det paa anden Maade, saa vilde det blive nægtet der. Af den Grund kan og bør dette Forslag ikke være stillet. Naar vi betragte Forslaget i og for sig, da er det det første Skridt, vi her i Rigsdagen have gjort for at føre en Theori, som en stor Deel af os fægter for, ind i Virkeligheden, for at give den praktisk Anvendelse, og jeg mener da, at det er saa uheldigt, som det vel kan være. Den Kamp, som engang maa komme i Virkeligheden, ikke i Theorien — der kan det være